

Zien wat je hoort: *Flaxwood Leikki*

Hebben ze in Finland de juiste combinatie gevonden? Tijdens de technische revolutie, nu zo'n vijftig jaar oud, hebben gitaristen getoond, dat er niets boven een instrument van hout gaat. Zovelen hebben geprobeerd van ander materiaal een instrument te maken, maar we moesten er niets van hebben. En dat terwijl bouwers als Vigier en Catalyst toonden een veel betrouwbaarder instrument te creëren. Zelfs qua klank waren dit superieure gitaren. Maar juist de onbetrouwbare factor van hout en de groei in speelbaarheid en klank gaf de doorslag. In het hoge noorden van Finland hebben ze een mix van één en ander gevonden. Flaxwood is een legering van hout en een composiet, dat het hout evenwichtiger maakt, beter laten klinken en er florisanter, zonder knoesten of pitten, laat uitzien. Door NICKY MOEKEN.

Met op de achtergrond een technisch instituut, dat ze begeleidt, hebben ze bij Flaxwood Guitars de perfecte mengeling van een prima bouwer, genaamd Veijo Rautia, en een paar steengoede gitaristen samengesmolten. Het resultaat is niet alleen verbluffend, maar ook anders dan wat de voorgangers in technologisch vernuft toonden. Een Flaxwood gitaar leeft, ademt en af en toe als je een slechte noot aanslaat, zucht!

Flaxwood, als producent van instrumenten, bestaat nu een vijftal jaren, en de NAMM DVD's toonden een paar keer de progressie in modellen van dit bedrijf. Misschien is de belangrijkste conclusie bij het vastpakken van een Leikki het warme gevoel van hout. De naam betekent in het Fins vlam, en slaat op de warmte van de klank meer dan op de structuur van het hout. Gekozen heeft men voor een moderne body structuur met vertrouwde hardware en elektronica, lekker licht, wat je niet het gevoel van steriliteit geeft. Een paar dingen geven weg, dat dit een modern instrument is. De goudkleurige body glimt als het metaallak van een zojuist gewassen Cadillac. Alles voelt glad gestreken aan. Geen enkele oneffenheid, geen zwarte puistjes, geen uitstekende onderdelen en een gelijmde hals, wat alleen een degelijk afgestelde CNC machine je kan voorschotelen en met de holle klankkast laat samensmelten.

Met een Schaller tremolo en verstelbare brug, Gotoh HAMP Locking stemmechanieken gekoppeld aan een Tune-X topkam is de brug tussen oud en nieuw geslagen. Je moet een beetje houden van dat mannetje, behangen met goud, spierwitte tanden en een pak, dat gewoonweg de show steelt. Dit is geen ongeschoren spijkerbroek type!

Twee dingen had ik absoluut anders gedaan. Niet omdat ze slecht zijn, maar omdat ze niet binnen het geheel passen. Waarom zou je voor Seymour Duncan P-90 elementen kiezen? Een dan nog in een Vintage Soapbar vorm! Je probeert zo het goede van vroeger in een product van de toekomst te plakken. Ditzelfde geldt voor een 'echt' F sleutel gat. Ik geloof, dat als ik het revolutionaire pad eenmaal was opgewandeld, ik voor moderne Q-tuners of Railbars was gegaan. Het vervelende is, dat de hele combinatie in geluid werkt. Ooit een romige klank gehoord met de definitie van een hamer? De 'vlam' biedt het. De potmeters werken ontspannen en geven genoeg ruimte om talloze tonen op te halen. Ze combineren hier een Master volume met een toonregelaar per Single-coil en een 3-standen schakelaar, waarmee je de elementen individueel of samen kunt selecteren.

Wat je aan toon verwacht, krijg je. De warme, wollige klanken, die een Gibson ES-335 met P-90 elementen kon opwekken, ga je hier niet horen. Dit is de ultieme vorm van definitie met veel hoog en een breed midden en een aangepast laag. Niet op één manier, maar wel op vijf of zes verschillende manieren hoor je de akoestische ondergrond van klanken, die je een nieuwe weg in Rock of Blues doen inslaan.

Simpel gezegd, de Leikki is niet voor iedereen. Het is geen allemans gitaar. Misschien nog wel in prijs, maar daar zal het nooit om draaien als je op zoek gaat naar een professioneel instrument. De Leikki past bij Gabriel Reeves, Andrew Belew of dat enge mannetje van Scissor Sisters. Combineer show met moderne muziek en laat daar een Leikki op los. Je denkt, dat je weet wat je krijgt, maar in tijd ga je leren, dat je minder zag in wat je uiteindelijk zou gaan horen. Filosofischer mag het niet worden, echter de Finnen hebben een muzikale krachtpatser ontwikkeld, waarmee je nieuwe gebieden kunt exploreren.

Na twee weken

Naast de Finse productie leider staat zijn publiciteitsmanager annex verkoper. Terwijl de één serieus naar mijn kritische punten luistert, probeert de ander ze met zijn leven te verdedigen. Terwijl de één snapt, dat het aan de gitaar niets af doet, snapt de ander niet dat hij met zijn verdediging het instrument eigenlijk afbreekt. Dit behoeft geen verdediging. Zodra je de Leikki vastpakt, heb je moeite het weg te leggen. Wat wil je nog meer. Als de gitaar over tien jaar nog bestaat, is het een geaccepteerd product, gaat het de wereld in als een nieuwe PRS en zal het in verschillende stromingen zijn weg vinden. Eén ding staat vast. Een gitarist, die in zijn oneindige wijsheid besloot wat Jazz en Blues licks op dit instrument los te laten, had het niet begrepen. Maar als hij wat Country dingen van Albert Lee en James Burton loslaat, blijven mensen staan luisteren. Het kan één van de vele vondsten op deze gitaar zijn! ✓

In Oogopslag
Flaxwood, Heinävaara, Finland
Model: Liekki (vlam)
Ontwerp en bouw: Finland
Winkelprijs: € 1495,-
Distributie: Back & Forth, Rijswijk,
www.backandforth.nl
www.flaxwood.com